

Rapport

Rapport over een klacht over medewerkers van de gemeente Gorinchem en over het college van burgemeester en wethouders van Gorinchem.

Datum: 17 februari 2011

Rapportnummer: 2011/057

Klacht

Verzoeker had de gemeente begin maart 2009 verzocht handhavend op te treden tegen zijn burens in verband met het te dicht op zijn woning plaatsen van hun schuur.

Verzoeker klaagt erover dat:

1. een met naam genoemde (voormalig) medewerker van de gemeente Gorinchem die deze zaak behandelde, op 19 maart 2009 een e-mailbericht van verzoeker aangaande deze kwestie heeft doorgestuurd aan een andere met naam genoemde medewerkster van de gemeente Gorinchem, die de betreffende buurvrouw van verzoeker is;
2. deze medewerkster dit e-mailbericht op 23 maart 2009 heeft doorgezonden aan het privé e-mailadres van haar partner;
3. de gemeente zijn klacht hierover niet gegrond heeft verklaard.

Bevindingen en beoordeling

Algemeen

1. In juni 2007 wilde verzoeker het stucwerk van de muren van een pand in Gorinchem dat hij in eigendom had, renoveren. Verzoeker woonde overigens in die tijd niet zelf op dit adres. Op dat moment bleek hem dat zijn burens, mevrouw S., werkzaam bij de gemeente Gorinchem, en haar partner Pe., een schuur hadden gebouwd. Hierdoor kon hij niet bij de muren. De burens waren niet bereid om medewerking aan verzoeker te verlenen om de voorgenomen onderhoudswerkzaamheden uit te voeren.

Dit leidde tot een rechtszaak in juli 2009, waarbij de rechter de zaak naar partijen terug verwees met de opdracht om te proberen een minnelijke oplossing voor het geschil te vinden. Deze poging slaagde, waarop verzoeker dit geding introk.

2. Verzoeker had intussen begin maart 2009 de gemeente Gorinchem verzocht om handhavend op te treden tegen zijn burens omdat de schuur geheel tegen zijn pand stond aangebouwd. De heer Po., inspecteur Bouw- en Woningtoezicht van de gemeente Gorinchem, inspecteerde naar aanleiding van dit verzoek de schuur van de burens. Hij stuurde verzoeker op 19 maart 2009 een mail waarin hij zijn bevindingen uiteen zette.

Hij verklaarde dat de schuur op geen enkele wijze was verbonden met de buitenmuur van het pand van verzoeker, en dat de berging was gebouwd met de benodigde lichte bouwvergunning. Deze was getoetst aan het bestemmingsplan, de bouwverordening, eisen van redelijke welstand en de eisen uit het bouwbesluit voor zover het de constructieve veiligheid betrof. Het bouwplan van de burens had aan alle toetsingscriteria

voldaan en de vergunning was dan ook terecht verleend, aldus Po. Voor de gemeente bestond er daarom geen grond om handhavend op te treden. Po. wees verzoeker er nog op dat aangezien hij destijds geen bezwaar had ingediend tegen het verlenen van de bouwvergunning, hem nu de weg naar de burgerlijke rechter openstond als er een geschil over de berging zou ontstaan.

3. Po. zond deze e-mail twee minuten later door aan S. op het e-mailadres van haar werk. S. zond de e-mail op 23 maart 2009 door naar het privé e-mailadres van haar en haar partner Pe.

4. Verzoeker diende hier een klacht over in bij de gemeente, in verband met het feit dat S. medewerkster bij de gemeente Gorinchem was. De gemeente liet bij brief van 21 augustus 2009 weten zijn klacht niet gegrond te vinden, en verwees hiertoe naar een gesprek dat het hoofd van de afdeling Publieksservice met hem had gevoerd. In het gesprek was van gemeentezijde aan de orde gesteld dat een en ander paste in de Wet openbaarheid van bestuur, en dat het ook nog eens ging over een belanghebbende, namelijk S.

5. Verzoeker verzocht de gemeente overigens nogmaals om de schuur van zijn burens te inspecteren. Deze inspectie vond plaats op 6 juli 2009 door medewerker Z. van de gemeente. De conclusies van deze inspectie waren gelijklopend aan die van de eerdere inspectie in maart 2009.

6. Vervolgens schreef verzoeker een brief aan de Nationale ombudsman. Hij stelde dat de gemeente het aan hem gerichte e-mailbericht niet had mogen doorzenden aan S. Verder hadden (voormalig) medewerker van de gemeente Gorinchem Po. en medewerkster S. naar de mening van verzoeker door het doorzenden van de e-mail samengespannen ten voordele van S. en haar partner zodat Po. een rapport ten gunste van S. en Pe. kon uitbrengen. Dit bleek volgens verzoeker uit het feit dat de schuur tot op 1 cm los van het pand van verzoeker werd gemaakt daags voordat het onderzoek door Po. zou plaatsvinden. Verzoeker zond foto's mee waaruit volgens hem bleek dat de schuur eerst vast aan zijn pand had gezeten, omdat er gerepareerde gaten en beschadigingen waren te zien.

Verder hadden verzoekers burens in de rechtszaak het tweede inspectierapport te hunner verdediging aangevoerd.

Verzoeker voegde hier aan toe dat het niet de eerste keer was dat er binnen de gemeente informatie over hem was doorgespeeld; dit was in het verleden, in 2003, ook al gebeurd naar aanleiding van zijn aanvraag om een ventilatieraam in zijn badkamer te mogen plaatsen.

De Nationale ombudsman stelde een onderzoek in. In het kader hiervan stelde hij vragen aan het college van burgemeester en wethouders van Gorinchem (verder: het college) en

aan S. en Po.

7. Het college verklaarde desgevraagd verzoekers klacht niet gegrond te vinden.

Hiertoe voerde het college aan dat de inhoudelijke kant van de kwestie tussen verzoeker en zijn burens was beoordeeld door de burgerlijke rechter, waarbij verzoeker geen gelijk had gekregen.

Hiernaast voerde het college aan dat er bij het doorsturen van de e-mail geen onrechtmatigheden hadden plaatsgevonden. De rapportage die van de ter plaatse uitgevoerde inspectie was opgesteld, was openbaar. De eigenaar van de schuur had om een kopie van de rapportage verzocht, hetgeen zonder meer mogelijk was daar het om een openbaar stuk ging. De reden dat de rapportage naar het werkadres was gestuurd, was dat het privé e-mailadres niet bekend was.

8. Medewerkster van de gemeente Gorinchem S. verklaarde in antwoord op vragen van de Nationale ombudsman dat zij bekend was geworden met het verzoek van verzoeker aan de gemeente om uit te zoeken of de schuur wel in overeenstemming met de vergunningvoorwaarden was geplaatst door de telefonische mededeling hierover van inspecteur Po. Zij had hem het mobiele nummer van haar echtgenoot gegeven voor het maken van een afspraak voor een inspectie. Behalve dit korte telefoongesprek had zij verder geen contact hierover met de heer Po. gehad, aldus S.

Po. had haar de resultaten van de inspectie per mail op haar werkadres doorgestuurd naar aanleiding van het verzoek dat haar echtgenoot aan Po. had gedaan tijdens de inspectie. Overigens had Po. haar geen andere e-mailberichten doorgezonden, noch anderszins geïnformeerd over deze kwestie.

S. had de mail die ze van Po. had ontvangen naar het privé e-mailadres van haar echtgenoot en haarzelf doorgestuurd om het aan hun eigen dossier en dat van hun advocaat te kunnen toevoegen. S. wees er nadrukkelijk op dat het niet het e-mailadres van haar partner betrof maar hun gezamenlijke mailadres. S. had in de privésituatie zeer vaak met haar partner Pe. over de zaak gesproken.

S. was van mening dat het uitwisselen van dergelijke informatie tussen Po. en haar en tussen haar en haar partner geoorloofd was gezien het feit dat zij belanghebbende-eigenaar was in deze zaak. Ten tweede vond zij zichzelf op grond van de Wet openbaarheid van bestuur gerechtigd om informatie bij de gemeente op te vragen. S. was van mening dat als er een inspectie van haar eigen schuur plaatsvond, zij over de uitkomst hiervan mocht beschikken, en wees er voorts op dat ook verzoeker de beschikking over deze informatie had gekregen.

9. (Voormalig) medewerker van de gemeente Gorinchem Po. verklaarde dat hij contact met S. had opgenomen omdat hij toestemming van haar en Pe. nodig had om hun perceel

te mogen betreden om de controle op uitvoering van de bouwvergunning van de berging volgens de voorwaarden te kunnen doen.

De e-mail aan verzoeker van 19 maart 2009 had Po. aan S. doorgestuurd omdat zij in deze kwestie belanghebbende was. Daarom vond hij het handig als S. ook op de hoogte was van hetgeen hij aan verzoeker had laten weten, namelijk dat de gemeente niet handhavend zou optreden aangezien er volgens de bouwvergunning was gebouwd en de hele kwestie daarmee onder het privaatrecht kwam te vallen.

Po. vond de uitwisseling van deze informatie met S. noodzakelijk gezien het feit dat zij belanghebbende was. Hij meende achteraf gezien wel dat hij misschien beter het e-mailadres van verzoeker had kunnen verwijderen.

Po. kon zich niet meer herinneren of hij nog andere e-mailberichten had gestuurd.

10. In reactie op het standpunt van het college wees verzoeker erop dat het hele probleem met zijn burens was ontstaan toen hij sinds juni 2007 het stucwerk van zijn pand wilde renoveren. Op dat moment was hem gebleken dat zijn burens een schuur hadden gebouwd die direct tegen de achtergevel van zijn pand was geplaatst. Hij had hier nimmer toestemming voor gegeven. De burens waren niet bereid geweest om verzoeker op hun perceel toe te laten om de voorgenomen onderhoudswerkzaamheden uit te voeren, en evenmin om de schuur (deels) te verwijderen cq te demonteren van de gevel van zijn pand. Dit had inderdaad tot een rechtszaak geleid, waarbij de zaak was terugverwezen naar partijen om te zoeken naar een minnelijke oplossing, en waarbij de rechter zich niet had uitgelaten over de legaliteit van de schuur.

Verder had volgens verzoeker de schuur eerder wel degelijk aan zijn eigendom vastgezet.

Wat betreft het doorzenden door Po. aan S. van de aan hem gerichte e-mail stelde verzoeker niet te geloven in hetgeen het college in zijn standpunt had aangevoerd. Op zijn minst vroeg hij zich af waarom zijn privé e-mail adres niet was verwijderd, als deze e-mail van Po. aan S. een openbaar karakter had.

Beoordeling

11. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat overheidsinstanties zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Het vereist impliceert dat een gemeente ingeval van (juridische) kwesties waarbij een van haar medewerkers als privé persoon is betrokken elke schijn van partijdigheid dient te vermijden door op een zakelijke en objectieve wijze te werk te gaan. Dit brengt met zich mee dat correspondentie, bestemd voor een medewerker als privé persoon, ook privé tot hem wordt gericht. Hiermee wordt iedere schijn voorkomen van een

verstrengeling van de privé belangen van de betrokken medewerker met zijn functioneren als ambtenaar van de gemeente, of van een bevoordeling op wat voor manier dan ook.

13. S. was als eigenares van de gewraakte schuur belanghebbende bij het behandelen door de gemeente van het verzoek om handhaving van verzoeker. Het was dan ook gerechtvaardigd dat zij de verslaglegging ontving van de inspectie van de schuur die naar aanleiding van dit verzoek was uitgevoerd. Er was echter geen reden om dit verslag niet naar haar privé mailadres te zenden dan wel, bij gebreke hiervan, het per post te bezorgen op haar privé postadres. Hoewel het misschien de meest praktische manier was, was toch het sturen van een mail over de kwestie, meer in het bijzonder betreffende het verslag van de inspectie, op haar werkadres niet verstandig. Immers het was niet in overeenstemming met de vereiste zakelijke en objectieve werkwijze. Hiermee nam de gemeente het risico de schijn op zich te laden van verstrengeling met de belangen van S.

14. Dit geldt eens te meer voor het zonder meer doorsturen van het e-mailbericht zoals dit aan verzoeker was verzonden, waarin bovendien nog zijn mailadres stond vermeld. Op deze manier werd ook de privacy van verzoeker geschonden.

15. De Nationale ombudsman merkt verder op dat het in dit geval draaide om een conflict tussen twee burens, waarvan er één werkzaam was bij de gemeente. Naar algemeen bekend is, brengt onenigheid tussen burens op zichzelf vaak al een sfeer met zich van gevoeligheden en wantrouwen over en weer. Ingeval een gemeente met zo'n conflict in aanraking komt door een juridische actie van een van beide partijen, is de noodzaak om alert te zijn op de mogelijke schijn van belangenverstrengeling des te groter. In het onderhavige geval komt dit duidelijk naar voren uit het feit dat bij verzoeker de indruk is ontstaan dat er sprake was van samenspanning tussen S. en Po. teneinde S. te begunstigen.

Dit had dan ook een reden te meer voor de gemeente moeten zijn om de communicatie naar S. aangaande het handhavingverzoek buiten de interne gemeentelijke lijnen om te laten lopen en haar uitdrukkelijk als privé persoon te adresseren.

16. Ten slotte vloeit uit bovenstaande voort dat het college de klacht van verzoeker ten onrechte niet gegrond heeft verklaard.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Gorinchem is gegrond wegens schending van het verbod van vooringenomenheid.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

2009.08102

de Nationale ombudsman